

I den hidtidige diætordning modtager medlemmer af kommunalbestyrelser et fast vederlag for medlemskab af kommunalbestyrelsen og diæter for deltagelse i møder i kommunalbestyrelsen og dennes udvalg. Det enkelte medlem kan i denne ordning vælge at modtage erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i stedet for det faste vederlag. Herudover kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde diæter (og/eller erstatning for tabt arbejdsfortjeneste) for varetagelse af andre kommunale hverv samt for deltagelse i kurser.

Efter flervederlagsordningen modtager medlemmerne af en kommunalbestyrelse ligeledes et fast vederlag eller som alternativ hertil erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Der ydes ikke diæter, men i stedet et tillægsvederlag, der udgør vederlæggelsen for alle de kommunale hverv, et medlem varetager, bortset fra hverv, der udføres som medlem af økonomiudvalg og de stående udvalg. For medlemskab af disse udvalg kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde et udvalgsvederlag.

Ved lovforslaget afskaffes diætordningen. Forslaget betyder, at der i stedet for en vederlæggelse pr. fremmøde sker en vederlæggelse af selve funktionen som kommunalpolitiker.

Udvalget om kommunalpolitikernes arbejdsvilkår har ikke i sin betænkning set det som sin opgave at udtale sig mere præcist om det fremtidige niveau for vederlæggelsen. Udvalget har imidlertid fundet at måtte anse det for en nødvendig og for udvalgets forslag helt afgørende forudsætning, at der generelt sker en væsentlig forbedring af kommunalpolitikernes vederlagsforhold, og at kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke stilles ringere i vederlagsmæssig henseende (målt i kroner og øre), end det i dag er tilfældet.

2.4.3. Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste

I betænkningen fra udvalget vedrørende kommunalpolitikernes arbejdsvilkår diskuteres det særligt om muligheden for erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste bør opretholdes, jf. herved side 62-63. Udvalget har således påpeget, at det ville være mest konsekvent i forhold til det overordnede princip om enklere og klarere regler, at denne mulighed blev afskaffet. Udbetaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste kræver efter de nuværende regler, at der i de enkelte tilfælde tages stilling til, om der foreligger et møde. Det vil i grænsetilfælde kunne give anledning til tvivl. Hertil kommer, at den vederlagsordning, som foreslås, netop ikke tager udgangspunkt i honorering af fremmødet.

Et flertal af udvalgets medlemmer har imidlertid fundet, at afskaffelse af muligheden for at vælge erstatning for tabt arbejdsfortjeneste isoleret set må

antages at forringe kommunalpolitikernes vilkår. Det kan endvidere efter dette flertals opfattelse ikke afvises, at det vil kunne påvirke muligheden for at rekruttere personer til det kommunalpolitiske arbejde i en negativ retning, at enhver mulighed for at få erstattet dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste måtte blive udelukket. Det gælder ikke alene i forhold til muligheden for at gøre andelen af privat ansatte i de kommunale råd mere repræsentativ – men på samme måde i forhold til gruppen af selvstændige erhvervsdrivende og i forhold til de offentligt ansatte. Flertallet i udvalget har på denne baggrund foreslået, at muligheden for at opnå erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste opretholdes.

Det samme flertal i udvalget har endvidere fundet anledning til at overveje, om betingelsen om, at der foreligger et møde, bør opretholdes som vilkår for at få erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Baggrunden herfor er for det første det mere principielle synspunkt, at den foreslåede vederlæggelse med ét vederlag netop indebærer et brud med princippet om vederlæggelse i forhold til mødetidsforbruget. For det andet er det opfattelsen, at mødebetingelsen i en række tilfælde kan synes mindre rimelig, f.eks. vil forelæggelse af en kommunal sag for statslige myndigheder og deltagelse i møder med andre kommuner eller amtskommuner ikke normalt være aktiviteter, der opfylder mødebetingelsen. Flertallet i udvalget har derfor fundet, at mødereglene bør suppleres med en adgang for kommunalbestyrelsen til at tillægge medlemmer erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ved varetagelse af andre nærmere angivne hverv, som de pågældende af kommunalbestyrelsen er anmodet om at udføre.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at muligheden for at vælge erstatning for tabt arbejdsfortjeneste opretholdes, således at det i forhold til en del af vederlaget gøres valgfrit, om et kommunalbestyrelsesmedlem i stedet modtager erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Ordningen udbygges med adgang til for kommunalbestyrelsen at tillægge medlemmer erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ved varetagelse af andre nærmere angivne hverv, selv om mødebetingelsen ikke er opfyldt. Det vil være en forudsætning herfor, at kommunalbestyrelsesmedlemmet af kommunalbestyrelsen eller dennes udvalg er anmodet om at varetage det pågældende hverv.

Erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste kan efter de nugældende regler højst udgøre det tredobbelte af den almindelige diætsats, dvs. for tiden 960 kr. pr. dag.

Udvalget vedrørende kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m.v. har specielt drøftet, om dette maksimum burde ændres, jf. herved betænkningen side